

leer sind. Die in früheren Jahren vorstellbaren Städtepartnerschaften mit großen finanziellen Hilfen werden wohl nicht erreichbar sein. Gleichwohl haben aber die Verantwortlichen beider Städte zum Ausdruck gebracht, daß sie an einer freundschaftlichen Beziehung sehr interessiert sind und auch fachlichen Erfahrungsaustausch erreichen wollen.

Ausblick

Die Partnerschaft zwischen beiden Kliniken besteht nun seit 3,5 Jahren. Inzwischen sind fast alle Berufsgruppen beider Kliniken in Kontakt gekommen, es sind Freundschaften geschlossen und es werden private Kontakte zur Stützung der Partnerschaft gepflegt.

Beeindruckend für uns war und ist die herzliche Gastfreundschaft und die offene menschliche Art der Mitarbeiter der Partnerklinik. Umgekehrt hat der therapeutische Standard der Arbeit hier in Lengerich die polnischen Mitarbeiter sicherlich auch beeindruckt und ihnen viele Anregungen gegeben.

Die Gestaltung des Austausches wird aber zukünftig schwieriger werden, da unser Dolmetscher Klaus Ranta durch einen Ortswechsel uns nicht mehr zur Verfügung steht. Gerade ihm ist es zu verdanken, daß so herzliche freundschaftliche Kontakte entstanden sind. Er hat bei allen Begegnungen und auch beim gesamten Schriftwechsel die Sprachbarriere vollständig neutralisiert und auch bei schwierigen Themen Vertrauensbrücken geschlagen. Die Sprachbarriere wird für uns eine neue Hürde. Wir hatten über Polnischkurse versucht, die Erreichbarkeit in der anderen Sprache herzustellen. Auch in der Klinik Warta sind diese Bemühungen gelaufen. Wir sind sehr zuversichtlich, daß

das durch Herrn Rantas Hilfe geschaffene Vertrauensverhältnis eine gute Basis ist, uns auch zukünftig trotz größerer Sprachbarriere austauschen und erreichen zu können.

Für die Zukunft wollen wir in unserer Partnerschaft folgende Schwerpunkte setzen:

- > Verstärkung des Erfahrungsaustausches im ärztlichen und therapeutischen Bereich
- > Verstärkung der Kontakte aller sonstigen Berufsgruppen, die in den Behandlungsprozeß psychisch kranker Menschen einbezogen sind
- > Verstärkte kaufmännische Zusammenarbeit mit dem Ziel, die Versorgung (im weitesten Sinne) der stationären Patienten zu verbessern
- > über Freundschaften wollen wir gemeinsam die Wege finden und gehen, die beiden Partnerkliniken helfen, die Versorgung psychisch kranker Patienten zu verbessern.

Die Entwicklung der Partnerschaft im aufgezeigten Rahmen war letztlich aber nur möglich, da der Landschaftsverband Westfalen - Lippe im Rahmen seiner Partnerschaft jedes Jahr Haushaltsmittel bereitgestellt hat. Wir werden aber auch zukünftig für die Gestaltung unserer Partnerschaftsbeziehungen finanzielle Hilfen des Landschaftsverbandes benötigen. Die Medikamentenhilfe nimmt einen festen Anteil im Budget der Zuwendungsmittel ein. Aber auch alle anderen Aktivitäten benötigen eine finanzielle Basis. Im Jahr 1993 ist der Finanzbetrag des Landschaftsverbandes gegenüber dem Gründungsjahr halbiert worden. Im Interesse der Partnerschaftsidee hoffen wir, daß dieser Betrag auf keinen Fall weiter gekürzt wird.

WERNER UKAS

Warta – Lengerich

W 1990 roku 27 kwietnia Wojewódzki Szpital dla Nerwowo - i Psychicznie Chorych w Warcie (Polska) oraz Westfalski Szpital Psychiatryczno - Neurologiczny w Lengerich ustanowiły pod patronatem Związku Krajowego Westfalen - Lippe partnerstwo.

Spotkania

Od początku partnerstwa rokrocznie odbywały się wizyty współpracowników z różnych grup zawodowych trwające do 7 dni. Przy tej okazji dochodziło do ożywionej wymiany fachowej i wzajemnej inspiracji wynikającej z częściowo odmiennych metod pracy.

W roku 1992 nasiliła się wymiana grup zawodowych. Tak więc, dwoje lekarzy i jedna pani psycholog z szpitala w Warcie spędzili w Lengerich kilka dni i zostali włączeni w codzienną działalność naszego szpitala. Mieli także możliwość uczestniczenia w symposium Niemiecko - Polskiego Towarzystwa Zdrowia Psychicznego w Bethel.

Wreszcie w 1993 roku został nawiązany kontakt pomiędzy personelem pielęgniackim obu szpitali. Kierownictwo personelu pielęgniackiego oraz dwie pielęgniarki ze szpitala w Warcie przez 4 tygodnie brały udział w pracy swoich koleżanek i kolegów w szpitalu psychiatrycznym w Lengerich. W tym czasie goście mieszkali w

rodzinie zastępcy kierownika zespołu pielęgniarskiego. Wielu „przyjaciół Warty” z Lengerich aktywnie uczestniczyło w organizowaniu pobytu gości: wycieczek do Münster i Osnabrück, na bazar w Enschede, wycieczek rowerowych. Goście otrzymali też wiele prywatnych zaproszeń od rodzin. Z początkiem 1994 roku planowana jest rewizyta delegacji personelu pielęgniarskiego w Warcie.

Na początku października odbędzie się w Warcie symposium na temat leczenia uzależnień, w którym weźmie udział naszych czterech współpracowników. Referat wygłosi kierownik oddziału dla pacjentów uzależnionych, inni uczestnicy, którzy zgłosili chęć udziału w tym symposium to lekarka, pracownica socjalna i psycholog.

Rozwój korespondencji pomiędzy medycznym kierownictwem obu szpitali pokazuje, jak te wzajemne wizyty poprawiają partnerstwo. Tak więc dyrektor szpitala w Warcie pisze między innymi: „...czasami w naszej ciężkiej pracy przyjemnie jest pomyśleć, że gdzieś w dalekiej Westfalii są ludzie tak przyjaźnie do nas usposobieni.”

Pomoc materialna

Szpitalowi w Warcie oddaliśmy do dyspozycji znaczną pomoc materialną, zwłaszcza w dziedzinie medyczo - technicznej. między innymi niezbędny sprzęt

laboratoryjny, leki, materiały do terapii zajęciowej.

Ze względu na trudną sytuację ekonomiczną w Polsce pomoc ta okazała się w początkowej fazie rozwoju partnerstwa niezwykle ważną dla szpitala w Warcie. Na niemieckich współpracownikach duże wrażenie wywarła kreatywność, z jaką w Warcie próbowano pomóc pacjentom, dysponując przecież znacznie mniejszymi możliwościami materialnymi.

Na przełomie lat 1992/93 jeden z oddziałów szpitala w Warcie ucierpiał na skutek pożaru. Nie zdołaliśmy zebrać dokładnych informacji na temat, jakiej pomocy szpital najbardziej potrzebuje, a jedynie otrzymaliśmy wiadomość, że pacjenci owego oddziału pilnie potrzebują ciepłych ubrań, co doprowadziło do spontanicznej akcji zbierania odzieży wśród współpracowników szpitala w Lengerich. Dwóch pracowników administracji zawiozło następnie do Warty zebraną odzież, a ponadto niezbędne lekarstwa i artykuły sanitarne.

We wrześniu 1993 roku do Warty wyszły drugi większy transport zawierający 30 łóżek szpitalnych, umywalki, telefax, leki i ogromną ilość odzieży ufundowanej przez współpracowników szpitala w Lengerich. Naszemu kierownikowi do spraw ekonomicznych udało się otrzymać bezpłatnie od firmy mającej swoją siedzibę w Lengerich zarówno ciężarówkę, jak i kierowcę. W charakterze konwojenta ofiarował się nasz szef kuchni. Skorzystał z okazji obejrzenia z bliska wyposażenia kuchni w szpitalu w Warcie, oraz zapoznania się z organizacją żywienia pacjentów. W końcu i policja aktywnie pomogła w realizacji tego projektu eskortując nasz transport bezpośrednio do granicy mimo kolejki ciężarówek oczekujących na odprawę.

Kontakty na szczeblu komunalnym

Kontakty pomiędzy naszymi szpitalami rozwinęły się na tyle, że w końcu doszło do spotkania burmistrzów obu miast - Lengerich i Warty. Dyrektor szpitala w Lengerich wraz z burmistrzem miasta Lengerich złożył wizytę miastu Warta i jego reprezentantom (burmistrzowi i Radzie Gminy) w celu przeprowadzenia sondażu możliwości bardziej intensywnej współpracy pomiędzy obiema gminami.

Z początkiem 1993 burmistrz miasta Lengerich wysłał do Warty list z zaproszeniem, co stanowiło dalszy krok w kierunku zacieśnienia kontaktów pomiędzy miastami Lengerich i Wartą. W ścisłej współpracy z szpitalem Lengerich przygotowano wizytę delegacji miasta Warty w Lengerich. Niestety, pierwszy termin wizyty nie doszedł do skutku, ponieważ delegacja nie dojechała z powodu awarii silnika w samochodzie. Przy drugim podejściu wszystko udało się znakomicie.

Do Lengerich przybyli: burmistrz Warty, przewodniczący Gminnej Rady, oraz członek Zarządu Gminy. Tym razem zaufali technicznej jakości samochodu zastępcy dyrektora szpitala w Warcie. Podczas tej wizyty próbowano ostrożnie wysłuchiwać możliwości współpracy komunalnej. Delegacja uzyskała obszerny wgląd w organizacyjną codzienność miasta Lengerich. Dzięki zaangażowaniu szpitala nie zapomniano również o pomysłach przyszłych projektów. Miasto Lengerich ma podobnie jak wszystkie inne komuny ten problem, że kasa miasta jest pusta. Nie da się chyba osiągnąć partnerstwa miast zapewniającego dużą pomoc materialną, co dawniej byłoby raczej możliwe. Bądź co bądź, władze obu miast wyraziły swoje zainteresowanie przyjaznymi kontaktami i fachową wymianą doświadczeń.

Perspektywy

Partnerstwo obu szpitali istnieje już 3,5 roku. W tym czasie doszło do spotkania niemal wszystkich grup zawodowych obu szpitali, zawarto przyjaźnie, oraz w celu wspierania partnerstwa pielęgnuje się prywatne kontakty.

Duże wrażenie wywarła na nas serdeczna gościnność i otwarty, ludzki sposób bycia współpracowników partnerskiego szpitala. I odwrotnie, polskich partnerów terapeutyczny standard pracy w Lengerich, natchnął wieloma nowymi ideami.

W przyszłości kształtowanie wymiany może okazać się trudniejsze, ponieważ nasz tłumacz, Klaus Ranta, zmienił miejsce pobytu i nie będzie mógł nam pomagać. Właśnie jemu zawdzięczamy powstanie tak serdecznych kontaktów. Podczas wszystkich spotkań, prowadząc całą korespondencję, całkowicie neutralizował barierę językową a nawet w trakcie podejmowania najtrudniejszych tematów przrzucał pomost zaufania. Bariera językowa będzie stanowiła dla nas nową przeszkodę. Próbowaliśmy pokonać ją uczęszczając na kursy języka polskiego. Również w Warcie dołożono wszelkich starań, aby rozwiązać ten problem. Jesteśmy pewni, że dzięki płaszczyźnie zaufania stworzonej przez pomoc pana Ranty mamy bazę

do przyszłej wymiany i porozumienia, nawet pomimo większej bariery językowej.

Na przyszłość chcielibyśmy skoncentrować się w naszym partnerstwie na następujących problemach:

- nasilenie wymiany doświadczeń w dziedzinie medycznej i terapeutycznej
- nasilenie kontaktów wszystkich grup zawodowych biorących udział w procesie leczenia chorych psychicznie
- nasilenie współpracy handlowej w celu poprawienia zaopatrzenia (w najszerszym rozumieniu tego słowa) pacjentów stacjonarnych
- dzięki przyjaźniom chcemy wspólnie znaleźć drogi do poprawienia opieki nad pacjentami chorymi psychicznie.

Rozwój partnerstw nakreślony powyżej był w końcu możliwy tylko dlatego, że w ramach swojego patronatu Związek Krajowy Westfalen - Lippe rokrocznie wspomagali nas finansowo. Jednak w celu kształtowania kontaktów partnerskich również w przyszłości będziemy potrzebowali pomocy finansowej Związku Krajowego. Pomoc świadczona w lekach stanowi stały udział w kwocie tej dotacji. Inne działania wymagają także bazy finansowej. W roku 1993 Związek Krajowy zmniejszył swoją dotację o połowę w stosunku do roku powstania partnerstwa. W interesie idei partnerstwa mamy nadzieję, że kwota ta nie ulegnie dalszej redukcji.